
NAPOMIENION (1) *part pract pass pf*

napomienion, [napomieniony, napomioniony].

a, pierwsze o oraz e jasne. ◇ W odmianie złożonej drugie o jasne. ◇ Odmiana niezłożona z tekstów nie oznaczających ó.

sg m N (*praed*) napomienion, [(*attrib*) napomieniony]. ◇ [pl N m pers (*praed*) napomionieni.]

Składnia dopełnienia sprawcy: napomienion od kogo.

Sł stp s.v. napomionąć, Cn, Linde brak.

Któremu powiedziano, że źle postąpił, skarcony: kyedy yeden drugyego obrázi/ á nápomyenyon od kołcyoła/ nye vflucha/ tákyego [Chrystus] ku pogánom przyłącza/ á ták od zboru á kołcyoła krzełciyáńłkyego odłącza. *KromRozm III F4.*

[Szereg: »przynauczon i napomienion«: Takowy niemocny ma być naprzod przynauczon y napomienion/ A potym ma być ochrczon *UstKościel 178.*]

a. [Ostrzeżony: Y napomioniony we snie szedł [Józef] w strony Galileyskie. *SandMalEwan 26.*]

b. [Wezwany do czego:

Ze zdaniem celowym [aby]: Ci [w jawnych grzechach nalezieni] im nawięcei napomionieny być maią/ aby [...] flulłnie pokutę czynili UstKościel 174v.]

Synonimy cf NAPOMNIONY.

Cf **NAPOMIONAĆ**